

# Kokemuksia Israelin leirikunnasta

## Kokemus 1

Vanhin George A. Smith (1817–1875) kahdentoista apostolin koorumista muisteli olosuhteita, joita Israelin leirikunta kohtasi matkallaan:



Profeetta Joseph otti itselleen täyden osuuden koko matkan rasituksista. Sen lisäksi että hän huolehti leirikunnan muonituksesta ja johtamisesta, hän käveli melkein koko ajan ja sai oman osansa rakkaisista, verisistä ja kipeistä jaloista,

mikä oli luonnollinen seuraus siitä, että käveli 40–65 kilometriä päivässä kuumana vuodenaikana. Mutta koko matkan aikana hän ei lausunut nurkumisen eikä valituksen sanaa, vaikka useimmat leirin miehistä valittivat hänelle kipeistä varpaista, rakkaisista jaloista, pitkistä marsseista, niukoista muonavarjoista, leivän huonosta laadusta, kehoista maissikakuista, härskiintyneestä voista, väkevästä hunajasta, toukkaisesta pekonista ja juustosta jne. – – Olimme kuitenkin Siionin leirikunta, ja monet meistä olivat rukoilemattomia, ajattelemattomia, huolimattomia, piittaamattomia, typeriä tai pirullisia, emmekä me edes tienneet sitä. Joseph joutui kestämään meitä ja ohjaamaan meitä niin kuin lapsia. Leirissä oli kuitenkin monia, jotka eivät koskaan nurissect ja jotka olivat aina valmiita ja halukkaita tekemään niin kuin johtajamme toivoi. (George A. Smith, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 301)

- Mistähän syystä leirin jäsenet suhtautuivat niin eri tavoin samoihin olosuhteisiin?
- Mikä voi auttaa meitä säilyttämään myönteisen asenteen, kun koemme vaikeuksia pyrkiessämme seuraamaan Vapahtajaa?

## Kokemus 2

Lue OL 103:20 ja ensimmäisen presidenttikunnan jäsenen, presidentti Heber C. Kimballin (1801–1868) seuraava lausunto:

Vaikka vihollisemme uhkasivat meitä alati väkivallalla, me emme pelänneet emmekä epäroineet jatkaa matkaamme, sillä Jumala oli kanssamme ja Hänen enkelinsä kulkivat edellämme ja pienen joukkomme usko oli horjumaton. Me tiedämme, että enkelit olivat tovereinamme, sillä me näimme niitä. (Heber C. Kimball, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 301)

- Kuinka tämä siunaus olisi mahtanut vaikuttaa sinuun, jos olisit kuulunut Israelin leirikuntaan?
- Millä tavoilla Herra auttaa seuraajiaan tekemään vaikeita asioita nykyään?

## Kokemus 3

Kun Israelin leirikunta oli vain päivän matkan päässä Jacksonin piirikunnasta, heidän luokseen tuli viisi aseistettua miestä. Miehet kerskuivat, että yli kolmesataa muuta oli matkalla hyökkäämään leiriin. Kun leirin jäsenet keskustelivat siitä, mitä tehdä, profeetta Joseph Smith sanoi: ”Pysykää paikoillanne ja nähkää Jumalan pelastus.”

20 minuuttia myöhemmin leirin läpi pyyhkäisi raivoisa rankkasade. Myrsky sai läheisen joen veden nousemaan huomattavasti estäen vihollisia ylittämästä jokea ja hyökkäämästä. Monet Israelin leirikunnan jäsenet hakeutuivat suojaan läheiseen pieneen kirkkoon. Hetken kuluttua sateesta läpimärkä Joseph Smith tuli kirkkoon ja huudahti: ”Jumala on tässä myrskyssä!”

Myrskyn jälkeisenä aamuna leirin jäsenet löysivät telttansa ja tarvikkeensa likomärkinä ja hajallaan, mutta kukaan ei ollut hyökännyt. (Lainattu ja tiivistetty julkaisusta *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, osa 1, *The Standard of Truth, 1815–1846*, 2018, s. 203–204.)

- Jos olisit kuulunut Israelin leirikuntaan, kuinka tämä kokemus olisi saattanut vaikuttaa tunteisiisi profeetta Joseph Smithiä kohtaan?
- Mitä tämä kokemus voi opettaa sinulle Jumalasta elämäsi vaikeina hetkinä?